

วัคซีน MMR (โรคหัด โรคคางทูม และโรคเหือด): สิ่งที่คุณต้องทราบ

Many Vaccine Information Statements are available in Thai and other languages. See www.immunize.org/vis
มีรายงานวัคซีนจำนวนมากที่มีให้ในภาษาไทย และภาษาอื่น ๆ ดู www.immunize.org/vis

1 เหตุใดจึงต้องรับวัคซีน

โรคหัด โรคคางทูม และโรคเหือดเป็นโรคจากเชื้อไวรัสที่อาจส่งผลร้ายแรงตามมา ก่อนที่จะมีวัคซีน โรคเหล่านี้พบบ่อยมากในสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะในเด็ก โรคเหล่านี้ยังคงพบบ่อยในหลายส่วนของโลก

โรคหัด

- เชื้อไวรัสหัดก่อให้เกิดอาการที่อาจรวมถึงอาการไข้ ไอ มีน้ำมูก และตาแดง มีน้ำตาไหล โดยส่วนใหญ่มักตามด้วยผื่นทั่วตัว
- โรคหัดอาจส่งผลให้เกิดการติดเชื้อในหู ท้องร่วง และการติดเชื้อในปอด (ปอดบวม) ในกรณีส่วนน้อย โรคหัดสามารถทำลายสมอง หรือทำให้เสียชีวิต

โรคคางทูม

- เชื้อไวรัสคางทูมทำให้เกิดอาการไข้ ปวดหัว ปวดคางทูม เนื้อเยื่ออักเสบ เบื่ออาหาร และต่อมน้ำลายหลังใบหูข้างใดข้างหนึ่งหรือทั้งสองข้างบวม กดแล้วเจ็บ
- โรคคางทูมอาจทำให้หูหนวก สมอและ/หรือบริเวณรอบไขสันหลังบวม (สมออักเสบหรือเยื่อหุ้มสมองอักเสบ) อักเสบหรือรังไข่บวมเจ็บ และในกรณีส่วนน้อยมาก เสียชีวิต

โรคเหือด (หรือที่เรียกว่า โรคหัดเยอรมัน)

- เชื้อไวรัสเหือดทำให้เกิดอาการไข้ เจ็บคอ มีผื่น ปวดหัว และระคายเคืองตา
- โรคเหือดสามารถก่อให้เกิดอาการปวดข้อซึ่งคิดเป็นครึ่งหนึ่งของกลุ่มผู้ป่วยที่เป็นสตรีและวัยรุ่น
- หากได้รับเชื้อเหือดขณะตั้งครรภ์ อาจแท้งหรือบุตรที่คลอดออกมาอาจมีความบกพร่องร้ายแรงแต่กำเนิด

โรคเหล่านี้สามารถแพร่จากคนสู่คนได้ง่าย โรคหัดไม่จำเป็นต้องสัมผัสตัว คุณอาจได้รับเชื้อได้จากการเข้าไปในห้องที่เคยมีคนที่เป็นโรคหัดอยู่ก่อนหน้า 2 ชั่วโมง

วัคซีนและการฉีดวัคซีนในอัตราสูงทำให้พบโรคเหล่านี้ลดลงมากในสหรัฐอเมริกา

2 วัคซีน MMR

โดยทั่วไป เด็กควรได้รับวัคซีน MMR 2 ครั้ง ได้แก่:

- ครั้งแรก: อายุ 12 ถึง 15 เดือน
- ครั้งที่สอง: อายุ 4 ถึง 6 ปี

เด็กทารกที่จะเดินทางออกนอกสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีอายุระหว่าง 6 ถึง 11 เดือน ควรได้รับวัคซีน MMR ก่อนเดินทาง การรับวัคซีนสามารถช่วยป้องกันการติดเชื้อโรคหัดได้ชั่วคราว แต่จะไม่ทำให้ภูมิคุ้มกันถาวร เด็กยังควรได้รับวัคซีน 2 ครั้งตามอายุที่แนะนำเพื่อการป้องกันที่ยาวนาน

ผู้ใหญ่ยังอาจต้องได้รับวัคซีน MMR ด้วยเช่นกัน ผู้ใหญ่จำนวนมากที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปอาจมีเชื้อโรคหัด โรคคางทูม และโรคเหือด โดยไม่รู้ตัว

อาจแนะนำให้ฉีดวัคซีน MMR ครั้งที่สามในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคคางทูม ไม่มีความเสี่ยงที่ทราบในการรับวัคซีน MMR พร้อมกับวัคซีนอื่นๆ

มีวัคซีนรวมที่เรียกว่า **MMRV** ซึ่งเป็นวัคซีนโรคอีสุกอีใส และ MMR MMRV เป็นทางเลือกสำหรับเด็กที่มีอายุ 12 เดือนถึง 12 ปี มีรายงานข้อมูลวัคซีน MMRV แยกต่างหาก ผู้ให้บริการดูแลสุขภาพของคุณสามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่คุณ

3 บางบุคคลที่ไม่ควรรับวัคซีนนี้

แจ้งให้ผู้ให้บริการวัคซีนของคุณทราบ หากบุคคลที่รับวัคซีนนั้น:

- มีอาการแพ้ร้ายแรงที่เป็นอันตรายถึงชีวิต บุคคลที่เคยมีอาการแพ้ที่เป็นอันตรายถึงชีวิตหลังจากได้รับวัคซีน MMR หนึ่งครั้ง หรือมีอาการแพ้ร้ายแรงต่อส่วนใดส่วนหนึ่งของวัคซีนนี้ อาจได้รับคำแนะนำให้ไม่รับวัคซีน สอบถามผู้ให้บริการดูแลสุขภาพของคุณ หากคุณต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับส่วนประกอบของวัคซีน
- ตั้งครรภ์ หรือคิดว่าตัวเองอาจตั้งครรภ์ สตรีมีครรภ์ควรรอรับวัคซีน MMR จนกว่าหลังจากที่ไม่ตั้งครรรภ์อีก สตรีควรหลีกเลี่ยงการตั้งครรภ์เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 เดือนหลังจากรับวัคซีน MMR
- มีระบบภูมิคุ้มกันอ่อนแอ เนื่องจากโรค (เช่น มะเร็ง หรือ เอชไอวี/เอดส์) หรือการรักษา (เช่น การฉายรังสี การรักษาด้วยการกดภูมิคุ้มกัน สเตียรอยด์ หรือเคมีบำบัด)
- มีบิดามารดา พี่น้องที่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับระบบภูมิคุ้มกัน
- เคยมีภาวะโรคที่ทำให้ฟกช้ำ หรือเลือดออกได้ง่าย
- เพิ่งทำการถ่ายเลือด หรือได้รับผลิตภัณฑ์เลือดอื่น ๆ คุณอาจได้รับคำแนะนำให้เลื่อนการให้วัคซีน MMR ออกไปเป็นเวลา 3 เดือนขึ้นไป
- เป็นวันโรค
- ได้รับวัคซีนอื่นในช่วง 4 สัปดาห์ที่ผ่านมา วัคซีนเชื้อเป็นที่ให้ใกล้กันเกินไป อาจไม่ได้ผลเช่นกัน
- รู้สึกไม่สบาย อาการเจ็บป่วยเล็กน้อย เช่น หวัด โดยทั่วไปจะไม่ให้เหตุผลในการเลื่อนการให้วัคซีน ผู้ที่เจ็บป่วยระดับปานกลางหรือรุนแรงอาจควรรอ แพทย์ของคุณสามารถแนะนำคุณได้

4 ความเสี่ยงของอาการแพ้วัคซีน

ด้วยการรับยาใด ๆ รวมถึงวัคซีน จะมีโอกาสเกิดอาการแพ้ โดยปกติจะมีอาการเล็กน้อยแล้วหายไปเอง แต่อาจเกิดอาการแพ้รุนแรงได้เช่นกัน

การรับวัคซีน MMR ปลอดภัยกว่าการเป็นโรคหัด โรคคางทูม หรือโรคหัดคางทูม คนส่วนใหญ่ที่ได้รับวัคซีน MMR ไม่มีปัญหาในเรื่องนี้

หลังจากฉีดวัคซีน MMR บุคคลอาจมีอาการดังนี้

อาการเล็กน้อย:

- ปวดแขนเนื่องจากการฉีดยา
- ไข้
- เป็นผื่นแดงในบริเวณที่ฉีด
- ต่อมนวมในแก้มหรือลำคอ

หากมีอาการเหล่านี้ โดยทั่วไปจะเกิดขึ้นภายใน 2 สัปดาห์หลังจากได้รับวัคซีน และจะมีโอกาสเกิดน้อยลงเมื่อได้รับวัคซีนครั้งที่สอง

อาการปานกลาง:

- ชัก (กระตุกหรือตาแข็ง) มักพบร่วมกับอาการไข้
- ข้อต่อเจ็บและแข็งชั่วคราว ส่วนใหญ่พบในสตรี หรือวัยรุ่น
- ปริมาณเกล็ดเลือดต่ำชั่วคราว ซึ่งอาจส่งผลให้มีอาการเลือดออกหรือฟกช้ำผิดปกติ
- ผื่นทั่วตัว

อาการรุนแรงเกิดขึ้นน้อยมาก:

- หูหนวก
- ชักระยะยาว หมดสติ หรือระดับการรู้สึกตัวต่ำ
- สมองถูกทำลาย

อาการอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นหลังจากได้รับวัคซีนนี้ได้แก่

- บางคนอาจเป็นลมหลังจากให้การรักษา รวมถึงการฉีดวัคซีน การนั่งหรือเอนหลังเป็นเวลาประมาณ 15 นาที อาจช่วยป้องกันการเป็นลมและการบาดเจ็บที่เกิดจากการหกล้ม แจ้งผู้ให้บริการของคุณทราบ หากคุณรู้สึกเวียนหัว หรือการมองเห็นเปลี่ยนแปลงไป หรือมีเสียงในหู
- บางคนอาจเจ็บไหล่ ซึ่งอาจร้ายแรงกว่าและยาวนานกว่าการเจ็บทั่วไปที่อาจเกิดขึ้นหลังจากการฉีดยา อาการนี้แทบจะไม่เกิดขึ้นเลย
- การรักษาด้วยยาใด ๆ สามารถก่อให้เกิดอาการแพ้รุนแรงได้ มีการประมาณการว่าอาการแพ้วัคซีนดังกล่าวเกิดขึ้น 1 ในล้านครั้ง และอาจเกิดขึ้นไม่กี่นาทีหรือไม่กี่ชั่วโมงหลังจากฉีดวัคซีน

เมื่อให้ร่วมกับยาใด ๆ มีโอกาสน้อยมากที่วัคซีนจะก่อให้เกิดการบาดเจ็บร้ายแรงหรือเสียชีวิต

จะมีการตรวจติดตามความปลอดภัยของวัคซีนเสมอ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดไปที่ www.cdc.gov/vaccinesafety/

DCH-0454TH

AUTH: P. H. S., Act 42, Sect. 2126.

Translation provided by the Immunization Action Coalition

5 ควรทำอย่างไรหากเกิดปัญหาร้ายแรง

ฉันควรจะพิจารณาอะไร

- พิจารณาทุกเรื่องที่ทำให้คุณกังวล เช่น สัญญาณของอาการแพ้รุนแรง มีไข้สูงมาก หรือพฤติกรรมที่ผิดปกติ

สัญญาณของอาการแพ้รุนแรงอาจได้แก่ ลมพิษ หน้าและคอบวม หายใจลำบาก หัวใจเต้นเร็ว เวียนหัว และอ่อนเพลีย อาการเหล่านี้มักเริ่มมีตั้งแต่ได้รับวัคซีนไม่กี่นาทีจนถึงไม่กี่ชั่วโมง

ฉันควรทำอย่างไร

- หากคุณคิดว่าเป็นอาการแพ้ร้ายแรงหรืออาการฉุกเฉินอื่น ๆ ที่รอไม่ได้ โปรดโทร 9-1-1 และไปยังโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุด หรือโทรติดต่อผู้ให้บริการดูแลสุขภาพของคุณ

หลังจากนั้น ควรรายงานอาการแพ้ไปยัง Vaccine Adverse Event Reporting System (VAERS) (ระบบการรายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากวัคซีน) แพทย์ของคุณควรส่งรายงานนี้ หรือคุณอาจส่งด้วยตนเองผ่านเว็บไซต์ VAERS ที่ www.vaers.hhs.gov หรือโทร 1-800-822-7967

VAERS ไม่ได้ให้คำปรึกษาทางการแพทย์

6 โปรแกรมช่วยเหลือชดเชยสำหรับการได้รับอันตรายจากวัคซีนแห่งชาติ

National Vaccine Injury Compensation Program (VICP) (โปรแกรมช่วยเหลือชดเชยสำหรับการได้รับอันตรายจากวัคซีนแห่งชาติ) เป็นโปรแกรมส่วนกลางที่สร้างขึ้นเพื่อชดเชยให้แก่ผู้ที่อาจได้รับบาดเจ็บจากวัคซีนบางชนิด

ผู้ที่เชื่อว่าตนเองได้รับบาดเจ็บจากวัคซีน สามารถเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโปรแกรมและยื่นคำร้องขอค่าชดเชยได้โดยโทรไปที่ 1-800-338-2382 หรือไปที่เว็บไซต์ของ VICP ที่ www.hrsa.gov/vaccinecompensation มีเวลาจำกัดในการส่งคำร้องเพื่อขอค่าชดเชย

7 ฉันจะเรียนรู้เพิ่มเติมได้อย่างไร

- สอบถามผู้ให้บริการดูแลสุขภาพของคุณ บุคคลนั้นสามารถให้เอกสารประกอบแพ็คเกจวัคซีน หรือแนะนำแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ได้
- โทรติดต่อกรมสุขภาพของรัฐหรือท้องถิ่นของคุณ
- ติดต่อ Centers for Disease Control and Prevention (CDC) (ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรค):
 - โทร 1-800-232-4636 (1-800-CDC-INFO) หรือ
 - ไปที่เว็บไซต์ของ CDC ที่ www.cdc.gov/vaccines

Vaccine Information Statement MMR Vaccine

2/12/2018

Thai

42 U.S.C. § 300aa-26

Office use only

Thai

เพื่อให้สถานพยาบาลได้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถานะด้านภูมิคุ้มกันโรค การประเมินผลภูมิคุ้มกันโรค และการนัดหมายเพื่อฉีดวัคซีน
ภูมิคุ้มกันโรคในคราวต่อไป ดังนั้น ข้อมูลดังกล่าวนี้จะถูกจัดส่งไปยังสำนักทะเบียนข้อมูลด้านการปรับปรุงการดูแลของรัฐมิชิแกน
(Michigan Care Improvement Registry) บุคคลต่าง ๆ มีสิทธิ์ที่จะร้องขอไม่ให้สถานพยาบาลของตนส่งข้อมูลด้านภูมิคุ้มกันโรคไปที่สำนักทะเบียนได้